

[2009-01-28]

Ett stöd i Stockholmsnatten

Fältarbetet går ut på att möta människor. Utan tips och förmaningar. Här pratar diakon Inga Pagréus med en ung kvinna hon mött under flera års tid.

I sexton år har diakonen Inga Pagréus i St:a Clara kyrkas fältteam arbetat bland utsatta på Sergels torg i Stockholm. Nu belönas hon och prästen Carl-Erik Sahlberg med kungamedalj för sitt uppsökande sociala arbete i Stockholms city.

Sergelstorg i centrala Stockholm blänker av smält snö. Människor ruschar fram. Där, mitt i sorlet, står Inga Pagréus och pratar över en kopp kaffe i grådasket. Hon lägger sin själ i socialt fältarbete och drivs av en längtan att se människor förändra sitt liv.

– Det bästa är att hon aldrig kommer med pekpinnar, hon bara finns där och delar min glädje och sorg, säger en bostadslös kvinna.

Kaffe skapar samtal

En medelålders man i vit skjorta, svart rock och blanka skor söker kontakt med henne och sluddrar. Strax intill står en äldre man i slitna kvinnokläder. Klockan är strax efter två på måndagseftermiddagen. En halvtimme tidigare ringlade kön lång framför fikavagnen som fältteamet från St:a Clara Kyrka rullat dit.

– Kaffe skapar bra samtal. Människorna jag möter är öppna och vill prata. Det är så uppenbart hur livet farit fram med dem, de ser helt enkelt ingen anledning att ljuga för mig, säger Inga Pagréus.

Hån och kramar

På vägen tillbaka till St:a Clara Kyrka på Västra Kyrkogata i Stockholms city hoppar en ung tjej fram och kramar om diakonissan.

– En tjej som haft det tufft men fått fotfäste, förklarar Inga Pagréus.

Hon har jobbat på plattan i 16 år och känner många utsatta. Det sociala arbetet sker även på Malmskillnadsgatan och fängelser. Varannan fredag mellan 00 och 04.30 finns fältteamet kring nattklubbarna vid Stureplan.

- Vi bjuder på kaffe och kex. Vissa hånar. Andra säger att vi var det bästa inslaget på hela kvällen, säger Inga Pagréus och ler.

Hon är aldrig rädd. Däremot försiktig och vaksam med tanke på droger.

S:t Claras fikavagn på Sergels torg.

Lika peppad nu

- Jag ser människor ta sig upp ur misär med hjälp av Jesus och drivs av en längtan att få uppleva det igen och igen. Jag är lika peppad nu som vid starten för sexton år sedan.

Prostituerade kvinnor hon möter på Malmskillnadsgatan bjuds in till afternoon tea med jämna mellanrum. Grunden i verksamheten är att möta människor. Att prata, lyssna och finnas där som medmänniska. Utan krav och problemlösning.

- Kvinnorna har gjort fantastiska målningar och skrivit vackra dikter på våra träffar. Jag vet att människor kan blomma under rätt förutsättningar, säger Inga Pagréus.

Trodde priset var ett skämt

Trots alla starka möten och banden hon dagligen knyter med människor i jobbiga livssituationer sover hon gott.

- Jag släpper människor och oron via en bön varje eftermiddag då jag lämnar dem i Guds trygga händer.

Den 28 januari får Inga Pagréus och prästkollegan Carl-Erik Sahlberg medalj av kung Carl XVI Gustaf på Stockholm Slott.

- Först trodde jag att priset var ett skämt. Jag gör inget märkvärdigt. Det är Gud som initierat arbetet, jag gör bara det jag ska. Men jag är glad för våra volontärers skull och att kyrkans diakoni hamnar i fokus, säger Inga Pagréus.